

„Vzdělání je schopnost porozumět druhým“

„Doba je teď velmi těžká“, slyšíme z různých koutů světa. Však tato věta platila dávno, platí a určitě i bude, protože lidem se stále budou objevovat v životech překážky, ale je jen na nich, jak je zvládnou. Aktuálně si nevíme rady s migrací, příroda volá o naši pomoc, nevyznáme se v názorech a konáních politiků. Záleží na úhlu pohledu. Kritizována je právem i dnešní mladá generace, která ulpívá na moderní elektronice a chová se většinou nevhodně. Zdá se, že neznáme zodpovědnost, slušnost, respekt, úctu...

Pro mnohé z nás je naprosto nepředstavitelné být bez rodičů, bez standardního komfortu, plní strachu, co bude dál, jako mnohé židovské děti, které neunikly nacistickým zásahům. Nacistická ideologie uměla natolik perfektně ovládnout a zfanatizovat lidi, nepřišlo jim, že by jejich počínání bylo v něčem špatné. To platí i o zákazu vyučování dětí v ghettu. I právě proto je potřeba se vzdělávat a vyvarovat se podobným situacím. Nepochopitelné jak lidé mohou být zaslepeni a důkazem je bohužel i dění okolo nás. Jakou bezmoc, strach, ale i nepředstavitelný vztek museli Židé cítit. Myslím, že jim pomáhala víra v to, že bude lépe. Právě proto porušovali zákaz vyučování. I přes to, že Židé věděli, jak krutě se s jejich obyvatelstvem zachází, přispívali do časopisů, hráli divadlo, fotbal... Snažili se zkrátka nemyslet jen na zlé věci, které je obklopovaly. Nejen proto mají můj obrovský obdiv. Pro děti učení se proti zakazu mohlo být velkým dobrodružstvím a možná měly i radost z toho, že dělají něco proti vůli Němcům. Vychovatelé pro ně zajisté byli hrdinové, kteří hájili jejich potřeby, podporovali je, připravovali na další krušná léta, učili základním věcem, připravovali na budoucnost, protože věděli, jak těžké je postavit se na vlastní nohy. Pokoušeli se předat co nejvíce rad, zážitků, naučit děti disciplíně a učili je také proto, aby si uměli vytvořit svůj vlastní názor. Psychicky se zajisté podporovali, chovali se k sobě jako kamarádi, ale když bylo potřeba, zasáhli učitelé jako každý dospělý rodič. Bez vzdělání a posunování se kupředu jen ztěžka prožijeme šťastný a spokojený život, nenajdeme dobře placené zaměstnání, nebudeme mít peníze na drahá auta a dovolené v dnešním především materiálně založeném světě. Postavení na úrovni také budeme postrádat.

Pamatujme, že se vzděláváme a učíme jen pro sebe, pro náš život. Už jenom proto bychom neměli vypouštět z úst pochybovačné věty :„ K čemu nám „to“ bude?“ Vzdělání nám vytváří umění mít svůj názor, myslet svobodně, nebát se vyjádřit, zjistit, co je a není důležité, vyhledávat informace podle vlastního úmyslu, ne jen doslovně opisovat z internetu. Dává nám kulturní a sociální hodnoty. Přípravuje nás na život, takový jaký je, pomáhá k vytvoření osobních cílů. Učíme se cizím jazykům, abychom mohli cestovat, přeložit informace ve větším měřítku. Ano, sice školství má nedostatky, jako například velký počet žáků ve třídě na jednoho kantora, ale i tak, když se zamyslíme, jaké podmínky měli Židé, jaké podmínky panují i teď na Blízkém východě, v Africe...

Měli bychom někdy změnit své životní priority, zastavit se a popřemýšlet. A také být vděční a nedávat najevo, jak nás učení otravuje, nebaví a k ničemu nám není.

Snad brzy z těchto jednostranných názorů vyrosteme a uvědomíme si, co všechno vzdělávání skrývá.